

LES LLENGÜES DE LA MEVA VIDA

Jo he nascut a Antequera, província de Màlaga, l'any 1952. Com que la meva llengua materna és el castellà, jo he après el castellà. Tothom em parlava en castellà.

Als deu anys vaig anar a estudiar a Granada per fer el batxillerat i vaig començar a aprendre francès, que m'agradava molt.

També, com la meva mare va estudiar anglès a Gibraltar, a l'estiu feia classes d'anglès.

Durant set anys vaig fer classes de francès, i als divuit anys vaig anar a París amb una amiga i habitava a casa seva. Aleshores havia de parlar tot el temps en francès i vaig aprendre molt.

També em va agradar molt París: “El barri Llatí, la Torre Eiffel”: tots dos llocs tenien molt bon paisatge de París.

Vaig fer un intercanvi a França. Jo vivia a prop de l'Arc de Triomf i dels Camps Elisis, que també són molt bonics. Jo habitava prop d'allà.

Després la meva amiga va venir a viure a casa meva i parlava en castellà amb els meus amics. També ella va aprendre molt bé el castellà.

Quan vaig anar a la Universitat vaig fer un curs intensiu d'anglès amb una noia americana i vaig aprendre molt, perquè parlàvem sempre en anglès i fèiem dues hores cada dia d'anglès.

Als vint anys me'n vaig anar a Glasgow per parlar l'anglès, també amb una amiga. I vaig fer un intercanvi. Glasgow és una ciutat molt industrial i no em va agradar gaire.

La meva amiga era molt divertida i sortíem molt a les nits perquè ella treballava.

Els dies eren llargs i es feia de nit a les dues o tres hores, i es feia de dia a les cinc o sis del matí.

Aquesta amiga també va venir a casa meva i van estar a la platja. Va aprendre el castellà, hi parlava amb el meus pares i anàvem amb els meus amics.

L'any mil nou cent setanta-cinc me'n vaig anar a fer un interrail de Londres a Grècia passant per Holanda, Suïssa, Iugoslàvia, Àustria, etc.

A partir de Iugoslàvia en endavant vaig tenir problemes, perquè no portava el visat i vaig tornar a Àustria. Em va agradar molt. És molt bonica, molt neta i ordenada, amb moltes flors. Allí vaig treure el visat.

Grècia em va agradar molt també, però feia massa calor. La gent és més mediterrània i solament parlàvem amb elles en anglès. És molt barata per menjar i comprar records.

L'idioma que més m'agrada és l'anglès perquè, sabent-lo, pots anar per tot el món i pots parlar amb tothom.

A l'interrail vaig parlar amb alemanys, italians, grecs, pakistanesos, etc.

A Madrid jo vaig estudiar Medicina a la Universidad Autónoma. Érem solament cent cinquanta alumnes per curs. Al matí anàvem a fer pràctiques als hospitals: La Paz, Puerta de Hierro, Clínica de la Concepción, etc.

Llegia moltes vegades en anglès per estudiar nous treballs que estaven escrits en aquesta llengua i l'entenia i podia parlar-lo i escriure'l.

En vaig examinar del MIR i vaig fer la l'especialitat de rehabilitació de quatre anys.

Després, volia anar-me'n de Madrid. M'agradava molt per estudiar perquè hi havia els millors hospitals, però era una ciutat massa gran i, a l'hospital, treballava des de les nou fins a les cinc o sis de la tarda. En hospitals de la Seguretat Social es treballava de vuit a tres i tenies tota la tarda lliure.

Em van donar després d'un concurs una plaça de Cap de Rehabilitació a Menorca i me'n vaig anar cap allà. No parlava català i al principi no entenia res, però després de tres o quatre mesos vaig començar a entendre.

A Menorca vaig conèixer el meu marit, que és català, amb ell parlaven castellà. Hi he estat trenta i cinc anys a Menorca, però mai parlava en català i, en canvi, el meu marit i els pacients quan parlaven en català jo l'entenia. Ara que tinc temps he començat a estudiar-lo, perquè m'agrada molt i continuo llegint en anglès i veient la televisió en versió original perquè no vull oblidar-me'n.